

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce F. O.**, proti **žalovanému Ministerstvu financí, se sídlem Letenská 15, Praha 1**, v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Ca 260/2003, o námitce podjatosti soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Ludmily Valentové,

t a k t o :

Návrh s e o d m í t á.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce v podání doručeném Městskému soudu v Praze dne 9. 7. 2004 uplatnil námitku podjatosti proti soudkyni Nejvyššího správního soudu JUDr. Ludmile Valentové, kterou formuloval tak, že jmenovaná soudkyně – autorka usnesení ze dne 31. 5. 2004, čj. Nao 8/2004 - 42, jímž bylo rozhodnuto o námitce podjatosti soudce Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslava Hubáčka (v tomto usnesení Nejvyššího správního soudu se konstatuje, že JUDr. Jaroslav Hubáček není vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Ca 260/2003 – pozn. soudu) – byla při rozhodování podjatá, neboť sama chránila podjatost soudce JUDr. Jaroslava Hubáčka, který zase chrání provinění žalovaného Ministerstva financí. Důvod spočívá podle názoru žalobce ve zkorumpovanosti veškeré státní moci.

Věc byla dne 29. 7. 2003 předložena k rozhodnutí o námitce podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu. Soudkyně JUDr. Ludmila Valentová sdělila, že nemá žádný vztah k účastníkům řízení, k právní věci ani k JUDr. Jaroslavu Hubáčkovi, jehož zná pouze z úřední (rozhodovací) činnosti. Nejvyšší správní soud poté o věci uvážil následovně:

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, kterého se žalobce dovolává, jsou z projednávání a rozhodnutí věci vyloučeni mj. ti soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení.

Podle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

Rozhodnutí o tom, zda je soudce vyloučen z projednávání a rozhodování určité právní věci, je rozhodnutím procesním. Vznesená námitka podjatosti způsobuje, že v řízení o věci samé nesmí být soudcem, proti němuž byla námitka podjatosti vznesena, činěny žádné další úkony, vyjma úkonů neodkladných. Rozhodnutí o tom, zda je soudce vyloučen, musí - má-li mít smysl - předcházet rozhodnutí o věci samé, a jestliže bylo rozhodnuto, že soudce je vyloučen, určí místo něho předseda soudu jiného soudce nebo věc přikáže jinému senátu. Podmínkou, za níž může soud rozhodnout o tom, zda je soudce vyloučen z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s. proto je, aby o věci samé nebylo ještě rozhodnuto. Zákon sice tuto podmínku výslovně nestanoví, ale lze ji dovodit ze skutečnosti, že je-li vznesena námitka podjatosti, je soudce povinen vyčkat s rozhodnutím ve věci až do rozhodnutí o ní. Rozhodnout o námitce podjatosti dodatečně, tedy až po projednání a rozhodnutí věci vyslovit, že soudce, jenž se projednání a rozhodnutí věci účastnil, je vyloučen, resp. byl vyloučen, zákon samostatně zpětně neumožňuje. Soudní řád správní neobsahuje postup, jímž by mohly být odstraněny jakékoliv vady řízení předcházejícího vydání rozhodnutí o námitce podjatosti. Ve správním soudnictví je možné po vydání rozhodnutí namítat, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, toliko u těch rozhodnutí, u nichž soudní řád správní připouští mimořádný opravný prostředek - kasační stížnost; v takovém případě by bylo možné skutečnost, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, uplatnit jako důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Proti rozhodnutí o námitce podjatosti však kasační stížnost přípustná není.

Na základě shora uvedeného Nejvyšší správní soud návrh žalobce na vyloučení soudkyně JUDr. Ludmily Valentové odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť dospěl k závěru, že existence rozhodnutí o námitce podjatosti soudce JUDr. Jaroslava Hubáčka je neodstranitelnou překážkou tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl rozhodnout o návrhu na vyloučení soudkyně JUDr. Ludmily Valentové z projednání a rozhodnutí o námitce podjatosti soudce JUDr. Jaroslava Hubáčka. Soud nad rámec projednávané věci poznamenává, že blíže nespecifikovaný odkaz žalobce na zkorumpovanost veškeré státní moci není způsobilým důvodem pro rozhodnutí o vyloučení konkrétního soudce z projednávání a rozhodování věci. Vždy je třeba uvést konkrétní důvod, ze kterého žalobce čerpá přesvědčení o podjatosti soudce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2004

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu